

U Z N E S E N I E

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci navrhovateľa **Mgr. Ľ. D.**, bývajúceho v B., zastúpeného Advokátskou kanceláriou S., s.r.o., so sídlom v B., IČO: X., proti odporcovi **Ing. B. G.**, bývajúcemu v B., zastúpenému Advokátskou kanceláriou B., s.r.o., so sídlom v B., IČO: X., **o vypratanie bytu**, vedenej na Okresnom súde Bratislava V pod sp. zn. 40 C 371/2009, o dovolaní odporcu proti rozsudku Krajského súdu v Bratislave z 26. mája 2011 sp. zn. 9 Co 40/2011, 9 Co 41/2011, takto

r o z h o d o l :

Dovolanie **o d m i e t a .**

Odporca je povinný zaplatiť navrhovateľovi do 3 dní náhradu trov dovolacieho konania vo výške 77,29 € na účet Advokátskej kancelárie S., s.r.o., so sídlom v B., ktorý je vedený v Tatra banke, a.s., číslo účtu X..

O d ô v o d n e n i e

Okresný súd Bratislava V rozsudkom z 22. októbra 2010 č.k. 40 C 371/2009-123 uložil odporcovi povinnosť vypratať byt č. X. nachádzajúci sa na I. poschodí vo vchode č. X. bytového domu súpisné číslo X. na H. ulici v B. – P., zapísaný v evidencii Katastrálneho úradu v Bratislave, Správa katastra pre Hlavné mesto Slovenskej republiky na liste vlastníctva č. X., pre okres B. X., obec B. - m.č. P., k.ú. P. spolu so spoluvlastníckym podielom X. na spoločných častiach a zariadeniach domu a pozemku č. X. (zastavané plochy a nádvorcia o výmere X. m²), č. X. (zastavané plochy a nádvorcia o výmere X. m²), č. X. [zastavané plochy a nádvorcia o výmere X. m² (ďalej len „byt“)] a tento byt odovzdať

navrhovateľovi v lehote do 60 dní odo dňa právoplatnosti tohto rozsudku. Rozhodnutie odôvodnil tým, že navrhovateľ nadobudol vlastnícke právo k bytu na základe príklepu licitátora v dobrovoľnej dražbe osvedčenej notárskou zápisnicou spísanou na Notárskom úrade notára Mgr. T. L. dňa 8. marca 2005 č. N., N., N., vykonanej 4. marca 2005, predmetom ktorej bol vo výroku označený byt. Uvedenú dražbu napriek jej napadnutiu odporcom návrhom na určenie neplatnosti v zákonnej lehote v zmysle zákona č. 527/2002 Z.z. o dobrovoľných dražbách (ďalej len „zákon č. 527/2002 Z.z.“) na súde považoval za platnú s odkazom na právoplatné rozhodnutie Krajského súdu v Bratislave zo 4. novembra 2005 sp. zn. 14 Co 2002/2008 a rozhodnutie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky z 23. júna 2010 sp. zn. 5 Cdo 51/2009. Odporca bol preto povinný odovzdať byt bez zbytočného odkladu po uskutočnení dražby a nadobudnutí vlastníckeho práva navrhovateľovi, byt však užíva naďalej a navrhovateľovi byt neodovzdal. Z toho dôvodu nemohlo zo strany dražobníka dôjsť k protokolárnemu odovzdaniu predmetu dražby novému vlastníkovi v súlade s § 29 ods. 2 zákona č. 527/2002 Z.z. Súd prvého stupňa považoval návrh na vypratanie bytu za dôvodný, pretože ak nedošlo medzi zúčastnenými osobami vrátane dražobníka k protokolárnemu odovzdaniu predmetu dražby vydražiteľovi z dôvodu napadnutia platnosti dražby žalobou na súde a v dôsledku odmietavého postoja odporcu, nebráni táto okolnosť vlastníkovi domáhať sa ochrany proti tomu, kto mu do jeho vlastníckeho práva neoprávnene zasahuje. Ustanovenie § 29 ods. 2 zákona č. 527/2002 Z.z., ktorý formálne upravuje postup dražobníka a pôvodného vlastníka pri odovzdaní predmetu dražby, nemá však žiadnu relevanciu vo vzťahu k nadobudnutiu vlastníckeho práva vydražiteľa (§ 27 ods. 1 zákona č. 257/2002 Z.z.) a teda ani vplyv na občianskoprávny vzťah vydražiteľa ako nového vlastníka voči pôvodnému vlastníkovi, ktorý mu byt neoprávnene odopiera dobrovoľne vydať. Okresný súd Bratislava V o trovách konania rozhodol samostatným uznesením z 21. decembra 2010 č.k. 40 C 371/2009-147 tak, že navrhovateľovi náhradu trov konania s poukazom na § 150 O.s.p. nepriznal.

Krajský súd v Bratislave na odvolanie odporcu rozsudkom z 26. mája 2011 sp. zn. 9 Co 40/2011, 9 Co 41/2011 napadnutý rozsudok súdu prvého stupňa potvrdil. Zároveň navrhovateľom napadnuté uznesenie súdu prvého stupňa o trovách konania zmenil tak, že odporcovi uložil povinnosť v lehote 3 dní zaplatiť navrhovateľovi náhradu trov prvostupňového konania vo výške 345,09 €. Navrhovateľovi náhradu trov odvolacieho

konania nepriznal. Odvolací súd sa stotožnil s odôvodnením rozsudku súdu prvého stupňa. Uviedol, že súd prvého stupňa vzhľadom na vykonané dokazovanie riadne zistil skutkový stav veci, správne vychádzal z rozsudku Okresného súdu Bratislava V č.k. 32 C 454/2005-196, ktorým v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Bratislave zo 4. novembra 2005 sp. zn. 14 Co 202/2008 bol zamietnutý návrh Ing. B. G. o určenie neplatnosti dražby k bytu, ktorým rozhodnutím sú účastníci a všetky orgány v zmysle § 159 ods. 2 O.s.p. viazaní. Keďže navrhovateľ nadobudol vlastnícke právo v zmysle § 27 zákona č. 527/2002 Z.z., prípadné odovzdanie predmetu dražby nemá vplyv na nadobudnutie vlastníckeho práva. Správny je preto záver súdu prvého stupňa ohľadne aktívnej legitímácie navrhovateľa v konaní. Rovnako je správny aj záver ohľadne pasívnej legitímácie odporcu, ktorý za daného stavu byt užíva bez právneho dôvodu a tým neoprávnene zasahuje do vlastníckych práv navrhovateľa k bytu. Námietku odporcu o nedostatku pasívnej legitímácie odvolací súd považoval za právne irelevantnú, pretože v sporoch o vypratanie bytu, aj keď viacerí odporcovia užívajú byt bez právneho dôvodu, nejde o procesné spoločenstvo podľa § 91 ods. 2 O.s.p. Zmenu napadnutého uznesenia o trovách prvostupňového konania odvolací súd odôvodnil tým, že nie sú dané dôvody pre aplikáciu § 150 O.s.p. Rozhodnutie o náhrade trov odvolacieho konania odvolací súd odôvodnil § 224 ods. 1, § 142 ods. 1 O.s.p. a § 151 ods. 1 O.s.p.

Proti tomuto rozsudku odvolacieho súdu podal odporca dovolanie, ktoré odôvodnil tým, že mu postupom súdov bola odňatá možnosť konať pred súdom (§ 237 písm. f/ O.s.p.), napadnuté rozhodnutie spočíva na nesprávnom právnom posúdení veci (§ 241 ods. 2 písm. c/ O.s.p.) a odvolací súd sa odchýlil od právneho názoru dovolacieho súdu vysloveného v konaní o určenie neplatnosti dražby (§ 238 ods. 2 O.s.p.). V odôvodnení uviedol, že byt nadobudli spolu s manželkou Ing. Z. G. zmluvou o prevode vlastníctva bytu z 27. septembra 2002 do bezpodielového spoluvlastníctva manželov. Ich manželstvo bolo rozvedené rozsudkom Okresného súdu Bratislava V, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 7. mája 2003. Bezpodielové spoluvlastníctvo k predmetnému bytu nebolo ku dňu udelenia príklepu licitátora na dražbe (4. marca 2005) vyporiadané a do dnešného dňa by sa tak nestalo. Ak by navrhovateľ nenadobudol vlastnícke právo k bytu udelením príklepu licitátora, nastala by zákonná fikcia vyporiadania bezpodielového spoluvlastníctva manželov v zmysle § 149 ods. 4 Občianskeho zákonníka s účinnosťou ku dňu 7. mája 2006; teda ohľadne bytu, ktorý je

predmetom vypratania, odporca a jeho bývalá a manželka by sa stali podielovými spoluvlastníkmi bytu. Dovolateľ ďalej poukázal na konanie, v ktorom sa domáhal určenia neplatnosti dražby, v ktorom Okresný súd Bratislava V rozsudkom z 5. decembra 2007 č.k. 32 C 454/2005-196 dražbu určil za neplatnú, Krajský súd v Bratislave rozsudkom zo 4. novembra 2008 sp. zn. 14 Co 202/2008 rozsudok súdu prvého stupňa zmenil a návrh zamietol z dôvodu, že účastníčkou konania o určenie neplatnosti dražby nebola aj jeho bývalá manželka Ing. Z. G. Následne Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudkom z 23. júna 2010 sp. zn. 5 Cdo 51/2009 dovolanie navrhovateľa (t.j. terajšieho odporcu) zamietol, keď sa stotožnil s právnym záverom krajského súdu. Aj dovolací súd konštatoval, že účastníčkou konania o určenie neplatnosti dražby mala byť aj bývalá manželka odporcu, ktorej práva a povinnosti boli spornou dražbou dotknuté, nakoľko táto osoba mala tvoriť nerozlučné procesné spoločenstvo s ostatnými účastníkmi konania o určenie neplatnosti dražby na strane odporcu. Podľa dovolacieho súdu v konaní o určenie neplatnosti dražby išlo o nedostatok vecnej legitímácie v spore, pretože dražba nemohla byť určená za neplatnú len vo vzťahu k niektorým z účastníkom nerozlučného procesného spoločenstva. Dovolateľ preto vytýkal súdom, že sa v konaní o vypratanie bytu odklonili od právneho názoru Najvyššieho súdu Slovenskej republiky vysloveného v konaní o určenie neplatnosti dobrovoľnej dražby sp. zn. 5 Cdo 51/2009. Odporca vzhľadom na vyššie uvedené zastáva názor, že rozhodnutie súdu prvého stupňa o vypratání a odovzdaní bytu navrhovateľovi, nie je možné proti nemu samotnému materiálne vykonať, lebo predmetný byt predstavuje obydlie nielen jeho, ale aj jeho bývalej manželky a detí. Z povahy konania o určenie povinnosti vypratať a odovzdať byt vyplýva, že rozsudok sa musí vzťahovať na všetkých účastníkov právneho vzťahu (§ 91 ods. 2 O.s.p.). Ak odvolací súd vychádzal zo zistenia, že na strane odporcu a jeho bývalej manželky nevzniklo nerozlučné procesné spoločenstvo, jeho rozhodnutie je založené na nesprávnom právnom posúdení veci.

Odporca dovolaním napadol aj výrok rozsudku odvolacieho súdu, ktorým zmenil uznesenie súdu prvého stupňa o trovách prvostupňového konania a zaviazal ho zaplatiť navrhovateľovi trovy konania. Odvolací súd vec nesprávne právne posúdil, keď vytkol súdu prvého stupňa použitie § 150 ods. 1 O.s.p. pri rozhodovaní o trovách prvostupňového konania. Zo všetkých uvedených dôvodov žiadal napadnutý rozsudok odvolacieho súdu spolu s rozsudkom súdu prvého stupňa zrušiť a vec vrátiť súdu prvého stupňa na ďalšie konanie.

Navrhovateľ vo vyjadrení k dovolaniu žiadal dovolanie ako nedôvodné zamietnuť. V danom prípade neboli na súde prvého stupňa a ani na odvolacom súde nijakým spôsobom porušené procesné práva odporcu, a teda nebola mu odňatá možnosť konať pred súdom. Vo vzťahu k otázke, či bývalá manželka odporcu mala byť účastníčkou konania o vypratanie bytu uviedol, že ide o otázku pasívnej vecnej legitímácie bývalej manželky odporcu v konaní o vypratanie bytu, ktorá je otázkou hmotného práva a nesúvisí s realizáciou procesných práv účastníka konania v konkrétnom konaní. Odporca si zamieňa dôvody dovolania podľa § 237 O.s.p., ktoré predstavujú závažné procesné vady v konaní s otázkou vecnej legitímácie, a preto dospel k nesprávnemu právnemu záveru, že skutočnosť, že bývalá manželka odporcu nebola účastníčkou konania o vypratanie bytu, znamená odňatie jej možnosti konať pred súdom. Odňatie možnosti konania pred súdom sa musí v zmysle § 237 písm. f/ O.s.p. vzťahovať iba na účastníka konania, ktorým bývalá manželka odporcu nebola, preto ani nemohlo dôjsť k odňatiu jej možnosti konať pred súdom.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd dovolací (§ 10a ods. 1 O.s.p.) po zistení, že dovolanie podal včas účastník konania (§ 240 ods. 1 O.s.p.) zastúpený advokátom (§ 241 ods. 1 O.s.p.), bez nariadenia dovolacieho pojednávania (§ 243a ods. 1 O.s.p.) skúmal, či dovolanie smeruje proti rozhodnutiu, ktoré možno napadnúť týmto opravným prostriedkom.

Dovoláním možno napadnúť právoplatné rozhodnutia odvolacieho súdu, pokiaľ to zákon pripúšťa (§ 236 ods. 1 O.s.p.).

V prejednávanej veci je dovolaním napadnutý rozsudok odvolacieho súdu. Podľa § 238 ods. 1 O.s.p. je dovolanie prípustné proti rozsudku odvolacieho súdu, ktorým bol zmenený rozsudok súdu prvého stupňa vo veci samej. V zmysle § 238 ods. 2 O.s.p. je dovolanie prípustné tiež proti rozsudku, v ktorom sa odvolací súd odchýlil od právneho názoru dovolacieho súdu vysloveného v tejto veci. Podľa § 238 ods. 3 O.s.p. je dovolanie prípustné tiež vtedy, ak smeruje proti rozsudku odvolacieho súdu, ktorým bol potvrdený rozsudok súdu prvého stupňa, ak odvolací súd vyslovil vo výroku svojho potvrdzujúceho

rozsudku, že je dovolanie prípustné, pretože ide o rozhodnutie po právnej stránke zásadného významu, alebo ak ide o potvrdenie rozsudku súdu prvého stupňa, ktorým súd prvého stupňa vo výroku vyslovil neplatnosť zmluvnej podmienky podľa § 153 ods. 3 a 4 O.s.p.

Dovolaním odporcu nie je napadnutý zmeňujúci rozsudok odvolacieho súdu (§ 238 ods. 1 O.s.p.), ani rozsudok vydaný vo veci, v ktorej by už dovolací súd vyslovil právny názor, ktorým by boli súdy viazané (§ 238 ods. 2 O.s.p.). Napadnutý rozsudok nie je ani rozsudkom uvedeným v § 238 ods. 3 O.s.p. Prípustnosť dovolania odporcu preto z týchto ustanovení nemožno vyvodiť.

So zreteľom na § 242 ods. 1 O.s.p. dovolací súd skúmal, či v konaní nedošlo k procesnej vade v zmysle § 237 O.s.p. O vadu tejto povahy ide vtedy, ak a/ sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov, b/ ten, kto v konaní vystupoval ako účastník, nemal spôsobilosť byť účastníkom konania, c/ účastník konania nemal procesnú spôsobilosť a nebol riadne zastúpený, d/ v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie, e/ sa nepodal návrh na začatie konania, hoci podľa zákona bol potrebný, f/ účastníkovi konania sa postupom súdu odňala možnosť konať pred súdom, g/ rozhodoval vylúčený sudca alebo bol súd nesprávne obsadený, ibaže namiesto samosudcu rozhodoval senát.

Dovolateľ procesné vady konania v zmysle § 237 písm. a/ až e/ a g/ O.s.p. nenamietal a žiadna z týchto väd ani v dovolacom konaní nevyšla najavo.

Podľa názoru odporcu v konaní došlo k vade v zmysle § 237 písm. f/ O.s.p. Dôvodom, ktorý zakladá prípustnosť dovolania podľa tohto ustanovenia je procesne nesprávny postup súdu v občianskom súdnom konaní, ktorým sa účastníkovi odníme možnosť pred ním konať a uplatňovať (realizovať) procesné oprávnenia účastníka občianskeho súdneho konania priznané mu za účelom zabezpečenia účinnej ochrany jeho práv. Dovolateľ naplnenie tejto vady videl v tom, že nižšie súdy nekonali s jeho bývalou manželkou ako účastníčkou konania v predmetnom konaní o vypratanie bytu. Podľa dovolateľa nedielnosť práva užívania bytu

oboma bývalými manželmi sa v hmotnoprávnej oblasti (okrem iného) prejavuje tým, že akýkoľvek úkon musí byť urobený vo vzťahu k obom manželom, vo vzťahu k bývalej manželke tak chýba existencia exekučného titulu smerujúceho k ukončeniu možného protiprávneho stavu. Z uvedeného je zrejmé, že dovolateľ zastáva názor, že v konaní bola odňatá možnosť konať pred súdom tretej osobe – jeho bývalej manželke, ktorá je po rozvoде manželstva naďalej užívateľkou predmetného bytu, pričom tejto osobe neboli zabezpečené rovnaké možnosti na uplatnenie jej práv, pretože nebola účastníkom tohto konania. Dovolací súd k tomu dodáva, že podľa ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu v otázkach prípustnosti dovolania sa vyžaduje, aby vytýkaná vada zmätočnosti konania (§ 237 O.s.p.) bola na ujmu samotnému dovolateľovi a nie iným subjektom odlišným od dovolateľa. Dovolateľom namietaná vada v zmysle § 237 písm. f/ O.s.p. preto prípustnosť jeho dovolania nezakladá.

K námietke dovolateľa, že napadnutý rozsudok odvolacieho súdu spočíva na nesprávnom právnom posúdení veci (§ 241 ods. 2 písm. c/ O.s.p.), je potrebné uviesť, že právnym posúdením je činnosť súdu, pri ktorej zo skutkových zistení vyvodzuje právne závery a na zistený skutkový stav aplikuje konkrétnu právnu normu. Nesprávnym právnym posúdením veci je omyl súdu pri aplikácii práva na zistený skutkový stav. O nesprávnu aplikáciu právnych predpisov ide vtedy, ak súd nepoužil správny právny predpis alebo ak síce aplikoval správny právny predpis, nesprávne ho ale interpretoval alebo ak zo správnych skutkových záverov vyvodil nesprávne právne závery. I keď je nesprávne právne posúdenie veci relevantný dovolací dôvod, ktorým možno odôvodniť procesne prípustné dovolanie (viď § 241 ods. 2 písm. c/ O.s.p.), samo nesprávne právne posúdenie veci súdmi nižších stupňov nezakladá prípustnosť dovolania v zmysle § 237 O.s.p. (viď tiež rozhodnutia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 1 Cdo 62/2010, 2 Cdo 97/2010, 3 Cdo 53/2011, 4 Cdo 68/2011, 5 Cdo 44/2011, 6 Cdo 41/2011).

Dovolateľ navrhol zrušiť rozsudok odvolacieho súdu ako celok. Pokiaľ dovolaním napadol aj výrok tohto rozsudku o trovách konania, smeruje jeho dovolanie proti rozhodnutiu, ktoré je síce súčasťou rozsudku odvolacieho súdu, má ale charakter uznesenia a tento charakter nestráca, i keď rozhodnutie o trovách s meritórnym rozhodnutím vo veci súvisí a je do neho pojaté (§ 167 ods. 1 O.s.p.). Vzhľadom na túto povahu rozhodnutia odvolacieho súdu o trovách konania treba prípustnosť dovolania proti nemu smerujúceho posudzovať

podľa ustanovení, ktoré vymedzujú, kedy je prípustné dovolanie proti uzneseniu (§ 239 O.s.p.). Ako je ale výslovne uvedené v § 239 ods. 3 O.s.p., ustanovenia odsekov 1 a 2 neplatia, ak ide (medziiným) o uznesenie o trovách konania. Ustanovenie § 239 ods. 3 O.s.p. teda vylučuje prípustnosť dovolania odporcu proti výroku rozsudku odvolacieho súdu o trovách. Keďže ani vo vzťahu k tomuto výroku nebola preukázaná procesná vada konania zakladajúca zmätočnosť, nemožno prípustnosť dovolania proti tomuto výroku vyvodiť ani z § 237 O.s.p.

Pokiaľ dovolateľ žiadal zohľadniť v posudzovanej veci zrušenie rozsudku Krajského súdu v Bratislave zo 4. novembra 2008 sp. zn. 14 Co 202/2008 a rozsudku Najvyššieho súdu Slovenskej republiky z 23. júna 2010 sp. zn. 5 Cdo 51/2009 vydaných v právnej veci o určenie neplatnosti dražby (na základe ktorej navrhovateľ nadobudol vlastnícke právo k bytu, ktorého vypratanie je predmetom konania v posudzovanej právnej veci) nálezom Ústavného súdu Slovenskej republiky zo 14. septembra 2011 sp. zn. I. ÚS 361/2010-34, dovolací súd k tomu uvádza, že prípadný nový výsledok konania o určenie neplatnosti dobrovoľnej dražby predmetného bytu nemôže mať význam pre rozhodnutie dovolacieho súdu v prejednávanej veci, lebo v danej veci je dovolanie odporcu proti rozsudku odvolacieho súdu neprípustné (§ 238 O.s.p.) a procesné vady konania v zmysle § 237 O.s.p. zistené neboli. Aj keď dovolateľ v dovolaní uplatnil dovolací dôvod podľa § 241 ods. 2 písm. c/ O.s.p., nemohol dovolací súd pre neprípustnosť dovolania podrobiť napadnutý rozsudok posúdeniu z hľadiska správnosti v ňom zaujatých právnych záverov.

Zo všetkých vyššie uvedených dôvodov dospel Najvyšší súd Slovenskej republiky k záveru, že v prejednávanej veci nie je dovolanie odporcu podľa Občianskeho súdneho poriadku procesne prípustné. Mimoriadny opravný prostriedok odporcu preto odmietol podľa § 243b ods. 5 O.s.p. v spojení s § 218 ods. 1 písm. c/ O.s.p. ako smerujúci proti rozhodnutiu, proti ktorému je dovolanie neprípustné. Pritom, riadiac sa právnou úpravou dovolacieho konania, nemohol sa zaoberať otázkou vecnej správnosti napadnutého rozsudku odvolacieho súdu, ani opodstatnenosťou tých dovolacích námietok odporcu, ktorými spochybňoval správnosť skutkových a právnych záverov prvostupňového i odvolacieho súdu, pokiaľ ide o nedostatok pasívnej legitímácie.

V dovolacom konaní procesne úspešnému navrhovateľovi vzniklo právo na náhradu trov konania proti odporcovi, ktorý úspech nemal (§ 243b ods. 5 O.s.p. v spojení s § 224 ods. 1 O.s.p. a § 142 ods. 1 O.s.p.). Navrhovateľ podal návrh na rozhodnutie o priznaní náhrady trov dovolacieho konania a tieto aj vyčíslil. Dovolací súd mu priznal náhradu spočívajúcu v odmene advokáta (ktorý ho zastupoval aj pred súdmi nižších stupňov) za 1 úkon právnej služby poskytnutej vypracovaním vyjadrenia k dovolaniu z 23. augusta 2011 [§ 14 ods. 3 písm. b/ vyhlášky č. 655/2004 Z.z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb (ďalej len „vyhláška“)]. Základnú sadzbu tarifnej odmeny za tento úkon právnej služby určil podľa § 11 ods. 1 písm. a/ vyhlášky vo výške 57 €, čo s náhradou za miestne telekomunikačné výdavky a miestne prepravné vo výške jednej stotiny výpočtového základu (§ 16 ods. 3 vyhlášky, t.j. 7,41 €) a s daňou z pridanej hodnoty (§ 18 ods. 3 vyhlášky vo výške 12,88 €) predstavuje 77,29 €. Dovolací súd nepriznal navrhovateľovi náhradu trov konania za úkon právnej služby poskytnutej písomným vyjadrením navrhovateľa z 15. decembra 2011 k doplneniu dovolania odporcu, keďže išlo o neúčelne vynaložené trovy právneho zastúpenia a uvedené podanie odporcu označené ako „doplnenie k podaniu dovolania“ bolo len oznámením odporcu o rozhodnutí Ústavného súdu Slovenskej republiky, ktorý nálezom zo 14. septembra 2011 sp. zn. I. ÚS 361/2010-34 zrušil rozsudky Krajského súdu v Bratislave zo 4. novembra 2008 sp. zn. 14 Co 202/2008 a Najvyššieho súdu Slovenskej republiky z 23. júna 2010 sp. zn. 5 Cdo 51/2009 vydané v právnej veci o určenie neplatnosti dražby.

Toto rozhodnutie prijal senát Najvyššieho súdu Slovenskej republiky pomerom hlasov 3 : 0.

P o u č e n i e : Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.

V Bratislave 29. marca 2012

JUDr. Daniela Sučanská, v.r.
predsedníčka senátu

Za správnosť vyhotovenia: Klaudia Vrauková

